

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-345/14

**SIA „Maxima Latvija”
przeciwko
Konkurences padome**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa)

Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 ust. 1 TFUE — Stosowanie analogicznego uregulowania krajowego — Właściwość Trybunału — Pojęcie „porozumienia mającego na celu ograniczenie konkurencji” — Umowy dzierżawy — Centra handlowe — Przysługujące najemcy referencyjnemu uprawnienie do sprzeciwu wobec wynajmu powierzchni handlowych osobom trzecim

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 listopada 2015 r.

1. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Wykładnia wnioskowana ze względu na stosowanie do sytuacji krajowych przepisu prawa Unii obowiązującego na mocy prawa krajowego — Właściwość w zakresie dokonania takiej wykładni*

(art. 267 TFUE)

2. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie konkurencji — Kryteria oceny — Rozróżnienie naruszeń ze względu na cel i naruszeń ze względu na skutek — Naruszenie ze względu na cel — Wystarczający stopień szkodliwości — Wystarczające ustalenie*

(art. 101 ust. 1 TFUE)

3. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie konkurencji — Kryteria oceny — Cel antykonkurencyjny — Umowy dzierżawy — Przysługujące najemcy uprawnienie do sprzeciwu wobec wynajmu powierzchni handlowych osobom trzecim — Dopuszczalność*

(art. 101 ust. 1 TFUE)

4. *Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie konkurencji — Kryteria oceny — Umowy dzierżawy — Przysługujące najemcy uprawnienie do sprzeciwu wobec wynajmu powierzchni handlowych osobom trzecim — Ocena w zależności od kontekstu ekonomicznego i prawnego oraz ewentualnego wprowadzenia barier na rynku*

(art. 101 ust. 1 TFUE)

1. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 12)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 16–20)

3. Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w taki sposób, że okoliczność, iż umowa dzierżawy znajdującego się w centrum handlowym lokalu wielkopowierzchniowego zawiera postanowienie uprawniające najemcę do sprzeciwienia się wynajmowi znajdujących się w tym centrum powierzchni handlowych innym najemcom, nie skutkuje sama w sobie tym, że celem tej umowy jest ograniczenie konkurencji w rozumieniu tego postanowienia.

(por. pkt 24; pkt 1 sentencji)

4. W unijnym prawie konkurencji, umowy dzierżawy, które dotyczą dzierżawy znajdującego się w centrum handlowym lokalu wielkopowierzchniowego i zawierają postanowienie uprawniające najemcę do sprzeciwienia się wynajmowi znajdujących się w tym centrum powierzchni handlowych innym najemcom, mogą zostać uznane za mające znamiona porozumienia, którego skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE, jeśli po przeprowadzeniu pogłębionej analizy kontekstu ekonomicznego i prawnego, w jaki wpisują się te umowy, a także cech szczególnych danego rynku referencyjnego, okaże się, że znacząco przyczyniają się one do ewentualnego wprowadzenia barier na tym rynku. To, w jakim stopniu każda z tych umów przyczynia się do tego wprowadzenia barier, jest uzależnione od zajmowanej przez strony umów pozycji na danym rynku oraz czasu, na jaki umowy te są zawierane.

(por. pkt 31; pkt 2 sentencji)